Πέθεινοχώρι (Θο).

Το χωρίον θέτο καθοικούμενον ήδη από ολίγας Τουρκικας οικογενείας κατάλληλος θης Κυνζήγεως περιθας 4 ώρας απέχον αυθης και περι θην 1 ώραν θου Πύργου προς θα βορροδυθικα αυτου κείμενον. παρ' αυθῳ διερχομένου θου Κεαθχανε συγγ.

Και εν μεν θῃ θθωμανικῃ ιστορίᾳ Χάμερ (Τ. Δ. σ. 333 μετ. αρρ. Κρουκιδα) λέγεται Πετιχώρι ο δε κόμης Andrassy en voyage à l'embouchure de la mer Noire 1818 σ. 48 θο ονομάζει Πεθεινοχώρι.

Συγγενες αυτῳ όνομα ευρίσκομεν εν θῃ Βυζαντινῃ ιστορίᾳ Βασιλέου θου Πετεινου επι Κωνταντίνου θου Πορφυρογεννήθου περι θα 944 μ.Χ. Ιδου δε θι περι αυτου αναγινώσκεται εν θῃ ιστορίᾳ Κεδρηνου Τ. Α. σ 321 [illegible] Κωνταντίνος σχῆμα μόνον και όνομα θης βασιλείας έχων, θων δε ηδέων θαύθης εστερημένος δια πάντος εξέχετο θην πατρῴαν επανασώσασθαι αρχην θης εσπεσάκτους εκποδων θέμενος - .. . .. λαμβάνει προς θέτο συλλήπτορα και συνεργον ευφυτι θινα άνδρα και δόλους πλέξαι η μηχανορραφῆσαι δεινον. Βασίλειος ουθος ετύχανεν ο Πετεινος θην προσηγορίαν, εν θῳ θάγματι θης θαιρείας καθειλεγμένος, και συνήθης φίλος εξέτι νέων υπάρχων θῳ Κωνταντίνῳ, θουθον κανωνον προσειλήφει θου σκέμματος . - - - - .. πάντα γαρ θρόπον σπουδάσας ο Πεθεινος θῳ Σθεφάνῳ (υιῳ Γωμανου θου βασιλέως φιλιωθῆναι. - - - - - .. σποσυρει θοις λόγοις ο Σθέφανος καθεσχέθη θε θης αυτο-

Βουλγαροκτόνοι.

σ. 324 προαιρέσεως ευσεβείας και ἀσκητὸν ὁρμὴν ἀνεδέξατο δι' ἣν καὶ ἄγγελον τὸν ἑαυτὸν κατέγραψε τῆς βασιλέως. . . . . προσδιαιρέμενος δὲ εἰς τὴν χώραν τῶν Βουλγάρων. . ἡ Μαριανὸν . . . . καὶ ἄνανδρος ἔμεινε. . . καθαιρεῖ τὸν ἑαυτὸν θεράποντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς (μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιβ'. ἰνδ. ἑβδόμῃ ἔτους ϛωνβ' κατ' αἰῶνα. ἐν ᾗ βασιλέα ἐστάλησαν ἡ ἐν νίκῃ βραβεῖα ἐστερισμένη. . . . . εὐφόρῳ ἡδόμενο (Κωνσταντῖνος) ἐστεφανωμένος, ἀναβαίνει μὲν ἐδεδικέναι τὴν ἐχθρικὴν ὀργὴν ἡ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἕξεως φρονηματώσης πρὸς τὸ ἀνταγωνίζειν τῆς βασιλέως τὰς ἀδικίας. ἐμφαίνας δὲ τὸ κατήκοον τῷ χρεών. Βασιλεὺς δὲ Βουλγάρων ἡ δι' αὐτὸ ἐπεισθόμενος τὸν Μαριανὸν . . . . . ἡ ἀλλὰ καὶ ἄλλους κινδύνους ὑφορωμένος τὸν Σέβαστον ἡ τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ αὐτὸν καιρὸν δὲ αἰτίᾳ συναρτήσωνται αὐτὸ ἀναρπάζῃ βίᾳ καὶ καθαιρεῖ τὴν βασιλέων.

σ. 327 Ἡμβλυνατο δὲ ἡ τῶν συνεργησάντων αὐτῷ πρὸς τὴν τῶν γυναικῶν ἀσέβημα καθαίρεσιν ἡ τῶν εὐεργεσιῶν βάρος κεκτημένων . . . . . Βασίλειον δὲ τὸν Βοτανειάτην ἔβαρχον τῆς μεγάλης ἑταιρείας . . . . ."

σ. 341. Τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ τῶν ἐσχατογενῶν ἐξωσεν εὐσεβεστατώτατος αὐτῷ ἦν δὲ καὶ πρωτότοκον Βασιλέως μάλιστα τὸν ἀγόμενον Βοδηνὸν . . . . μόνος δὲ Βασιλεὺς ὁ Βοτανειάτης ἐμφρων μενόμενος ἐβεβαίωσεν τὸν Βρακαννίου . . . .

Πετεινοχῶρι.

Ὁ δὲ Κρουμβάχερ ἐν τῇ Βυζαντινῇ Λογοτεχνίᾳ (τ. Β' σ. 462-3) λέγει ὅτι « τὸ περὶ στρατηγημάτων κεφάλαιον τῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐγκυκλοπαιδείας ἐπεξεργάσθη ὡς φαίνεται ὁ Σαθρίκιος Βασίλειος ὁ Πετεινός ὁ αὐτὸς μνημονεύεται ὡς συγγραφεὺς τῆς ὑπὸ Βαβρικίου ἐκδοθείσης τραγμαθείας Ναυμαχικά. αὐτὸ ἴσως τοῦ. τὸ ἀφέλεται ἐν τῇ Σαρεννόνῃ τῆς ἐρημέτρου πρὸς τινα Βασίλειον ἀφιερώσεως.

Ἀπὸ τούτου λαπὸν Βασιλίου τοῦ Πετεινοῦ σκέπτομαι ὅτι ἴσως ὠνομάσθη τὸ Πετεινοχῶρι.

Ὁ υἱὸς μου δὲ Σωφρόνιος ἐπενθυμίζει τὸ σαρα τὴν Σμύρνην « Χορός- [illegible] τὸν σαρα τὴν Πύλην Σηλυμβρίας « Χορός- μπαχτσεσι » ἴσως πρότερον ὀνομαζόμενα Πετεινοχῶρι τὸ πρῶτον ἢ κῆπος Πετεινοῦ » τὸ δεύτερον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ